

Evangelická teologická fakulta

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce:	Co zásadně ovlivnilo rodiče dětí se sluchovým postižením při výběru typu komunikace?
Jméno studenta:	Michaela Spálenková, DiS.
Vedoucí:	Mgr. Marie Ortová
Oponent:	PhDr. Ing. Iva Jungwirthová
Studium:	JABOK B ETFK kombin. [roč 3] (neakt.)

O problematiku osob se sluchovým postižením se autorka zajímá dlouhodobě, téma výběru komunikačního kódu rodiči pro své prelingválně neslyšící dítě je tradiční, ale stále aktuální. Cílem práce je zřejmě zjistit, co rodiče při výběru typu komunikace ovlivňuje. K tomu je ve druhé části připraveno krátké kvalitativní šetření, autorka sledovala motivaci k rozhodnutí 5 rodičů.

Za teoretické jsou označeny kapitoly 1 - 7, kapitolu 8 tvoří popis a vyhodnocení jmenovaného šetření.

Teoretická část je poměrně rozsáhlá - asi 42 stran. V jednotlivých kapitolách čtenář nalezne vymezení základní terminologie, klasifikaci sluchových vad, přehled diagnostických metod, přehled metod, které pro komunikaci mohou lidé se sluchovým postižením (dále jen SP) využívat. V kapitole 5 je stručný přehled historie vzdělávání neslyšících, v kapitole 6 autorka popisuje rozdíly mezi motivací slyšících a neslyšících rodičů při výběru komunikačního kódu pro děti, v kapitole 7 jsou shrnuty zásady komunikace s osobami se SP.

Z textu je zřejmé, že autorka má o problematice hodně různých informací. Seznam literatury je rozsáhlý, obsahuje i cizojazyčné tituly, autorka z mnoha různých titulů cituje. Bohužel se toto částečně obrátilo proti studentce. Nepodařilo se jí informace třídit, nepřidržela se důsledně svého tématu a cíle. V textu je ale také více obsahových i stylistických nepřesností:

1. Souvislosti mezi jednotlivými kapitolami nejsou zcela zřetelné. Už po přečtení úvodu jsem přemýšlela, jaká je souvislost mezi teoretickou a praktickou částí. Možná autorka má souvislost promyšlenou, nepodařilo se jí jen uvést do textu, možná více platí moje konstatování výše, že studentka nedovedla vybrat relevantní informace a měla potřebu uvést většinu toho, co v literatuře našla. Jako příklad mohou posloužit namátkou vybraná místa textu - na s. 20 je zbytečná kritika totální komunikace; na s. 30 jsou zbytečné zmínky o útocích duchů a zvyklostech starověku a středověku, domnívám se že odvádějí od reálných problémů rodin, bagatelizují je; v kapitole 6.4 je zbytečná úvaha o tom, zda má být testováno zdraví plodu před narozením, naopak k nadpisu se v textu kapitoly nevztahuje téměř nic. To se stalo i na jiných místech.

2. Podle mne autorka nepřesně rozlišuje, kdy použít termín neslyšící/Neslyšící. Neslyšící s velkým N by mělo být použito opravdu jen tam, kde je míněna komunita Neslyšících. Příkladem může být celá kapitola 7.2, která v podstatě obsahuje obecná pravidla, jak komunikovat s lidmi se SP, uvedené zásady se rozhodně netýkají jen Neslyšících. Toto považuji za základní chybu.

3. Nelogické je rozdělení textu do kapitol a podkapitol. Např. v kapitole 3.1 i 3.2 je popsána stejná diagnostická metoda, kapitola 6.2 by měla být spíše podkapitolou 6.1.1, podobně kapitola 6.6 by logicky měla být 6.5.1. Nejednoznačné je dělení celé kapitoly 7.

4. Není zřejmé, co bylo smyslem kapitoly 7 - proč se autorka věnuje právě a jen neverbální komunikaci?

5. Na s. 29 jsou jmenovány oblasti života, které může sluchová vada ovlivnit. Autorka se tématu dále nevěnuje, sama ho považuje za téma vzhledem k cíli zásadní.

6. Na s. 10 jsou ve špatném kontextu použity pojmy "genetický" a "vrozený".

7. V úvodu kapitoly 2.3 je uvedeno, že podle použité tabulky dělení sluchových vad podle WHO a Lejssky. Tabulku WHO jsem nenašla, naopak jsou v kapitole definice více dalších autorů. Jak to bylo myšleno?

V praktické části studentka získala od matek dětí různé zajímavé informace. Rozhovor vedla se slyšícími a neslyšícími matkami (celkem 5) dětí ze dvou pražských škol. Podle čeho byly matky

vybrány a proč byl rozhovor strukturován právě konkrétním způsobem není v textu uvedeno. Při čtení praktické části jsem se znovu ptala, která témata části teoretické byla při přípravě, v průběhu a při vyhodnocení šetření využita. Zpracování výzkumu je ale strukturováno nejlogičtěji z celé práce, je zpestřeno přímými citacemi výpovědí respondentek. Z textu pro mne ale vyznívá, že výběr komunikačního kódu se rovná výběru konkrétní školy. Do jisté míry je to pravda, asi se i k tomuto měla autorka explicitně vyjádřit. Velký zmatek je na s. 58 v textu o rodině paní Evy. V jednom odstavci se dočteme a) "má dvě děti, ... dceru a ...syna, obě děti jsou neslyšící", b) "Její dcera je zdravá, bez dalších obtíží", c) "Dcera paní Evy je neslyšící a ...". Jak to tedy je?

Na několika místech v textu se objevují stylistické nepřesnosti. Odkyza na literaturu jsou uvedeny správně. Gramatických chyb a překlepů je přiměřeně.

Práce byla konzultována: nepravidelně

Navrhované hodnocení: E

Zdůvodnění, závěr:

Autorka shromáždila mnoho informací, nepodařilo se jí je ale roztřídit a v textu použít jen ty, které souvisí s cílem práce. Nejasná je struktura práce, není jasná linie. Práce s literaturou obecně je na dobré úrovni. Objevují se chyby týkající se obsahu, formální stránky i chyby stylistické. Je zřejmé, že se autorka při psaní práce dostala do časové tísně, která jí nedovolila téma dobře promyslet.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

Autorku především prosím, aby se vyjádřila k podnětům uvedeným přímo v posudku. Která témata použitá v teoretické části jsou relevantní vzhledem k cíli práce.

Jaký přínos mělo zpracování tématu pro vaše uvažování o situaci lidí se SP, pro vaši konkrétní praxi?

Doporučuji/nedoporučuji k obhajobě: doporučuji

V Praze dne 12. 1. 2015

.....
podpis vedoucího práce